

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1550/2016
31.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Жарка Станисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 647/2015 од 13.04.2016. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 286/16 од 05.08.2016. године, у седници већа одржаној 31.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 647/2015 од 13.04.2016. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 286/16 од 05.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 647/2015 од 13.04.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело те му је изрекао меру безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи које ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с'тим да уколико се окривљени не подвргне лечењу на слободи или га самовољно напусти или и поред лечења наступи опасност да поново учини противправно дело предвиђено законом као кривично дело, тако да је потребно његово лечење и чување у одговарајућој здравственој установи, суд може изрећи обавезно психијатријско лечење и чување у таквој установи.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да оштећеној ББ накнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, те да суду накнади трошкове паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде, док је оштећена ББ ради остварења имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 286/16 од 05.08.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 647/15 од 13.04.2016. године те је окривљени АА обавезан да накнади трошкове кривичног поступка настале пред другостепеним судом, као у изреци пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Жарко Станисављевић поднео је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) и став 2. тачка 3) ЗКП у вези са одредбом члана 462. став 2. ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање са налогом да донесе нову одлуку засновану на закону.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Станисављевића, се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) и став 2. тачка 3) ЗКП у вези са одредбом члана 462. став 2. ЗКП, уз детаљну анализу у чему се исте састоје.

Међутим, како повреде закона на које је указано поднетим захтевом за заштиту законитости не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, а ниједан од дозвољених разлога не произилази ни из образложења захтева како је то

предвиђено одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је поднети захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић